



شماره. ICC-02/17

اصل: انگلیسی

تاریخ: ۱۲ اپریل ۲۰۱۹

اتاق دوم قبل از محاکمه

قاضی انطوان کیسیا- مبیہ مندوا، رئیس قضایی

در حضور:

قاضی توموکو اکانی

قاضی روزاریو سلفاتوری ایتالا

وضعیت جمهوری اسلامی افغانستان

عمومی

قرار قضایی مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم در رابطه به منظوری تحقیق در مورد وضعیت
جمهوری اسلامی افغانستان

قرار قضایی مطابق مقررہ ۳۱ مقررات دادگاه حسب ذیل ابلاغ گردد:

وکیل مدافع

دفتر سارنوال

فاتو بینسودا، سارنوال

جیمس سٹیوارت، معاون سارنوال

نماینده گان حقوقی عارضین

نماینده گان حقوقی متضررین

عارضین بدون نماینده برای اشتراک/جبران خساره

متضررین بدون نماینده

دفتر وکیل عامہ برای مدافعہ

دفتر وکیل عامہ برای متضررین

امیکوس کورای

نماینده گان دول

دفتر ثبت

بخش حمایتی مدافعہ

مدیر ثبت

پنٹر لیویس، مدیر ثبت

بخش توقیف

بخش متضررین و شاہدان

نایجل ویریل، رئیس

دیگر

بخش اشتراک متضررین و جبران خساره

فیلیپ امباچ، رئیس

اتاق دوم قبل از محاکمه ('اتاق') دادگاه بین المللی جنایی ('دادگاه') این قرار قضایی را مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم ('اساسنامه') در رابطه به منظوری تحقیق در مورد وضعیت در جمهوری اسلامی افغانستان ('افغانستان') صادر میکند.

اول. تاریخچه اجراءات

۱. بتاريخ ۳۰ اکتوبر ۲۰۱۷، سارنوال ریاست را از تصمیم خویش در رابطه به تقاضای منظوری قضایی برای آغاز تحقیق در وضعیت افغانستان مطابق مقررۀ ۴۵ مقررات دادگاه اطلاع داد.¹

۲. بتاريخ ۳ نومبر ۲۰۱۷، ریاست تصمیم اتخاذ نمود تا 'وضعیت جمهوری اسلامی افغانستان را طور فوری به اتاق سوم قبل از محاکمه واگذار نماید'.²

۳. بتاريخ ۹ نومبر ۲۰۱۷، قضات اتاق سوم قبل از محاکمه با صدور قرار ابراز داشتند که قاضی انتون کیسیا-ایمی میندوا به عنوان رئیس قضایی اتاق در وضعیت افغانستان ایفای وظیفه خواهد نمود.³

۴. بتاريخ ۹ نومبر ۲۰۱۷، اتاق سوم قبل از محاکمه درخواست سارنوال را در رابطه به گسترش محدودیت صفحات برای تقاضای منظوری تحقیق در وضعیت افغانستان منظور نموده⁴ برای بخش مشارکت متضررین و جبران خساره به هدف تنظیم مناسب روند نماینده گی از متضررین دستور داد.⁵

۵. بتاريخ ۲۰ نومبر ۲۰۱۷، سارنوال 'درخواست منظوری تحقیق را مطابق ماده ۱۵' ('درخواست')، یکجا با ۱۴ ضمیمه تسلیم نمود که در آن از اتاق قبل از محاکمه تقاضا گردیده است 'تا آغاز تحقیق را در رابطه به وضعیت جمهوری اسلامی افغانستان در مورد جرایم ادعا شده که در قلمرو افغانستان از تاریخ ۱ می ۲۰۰۳ بدینسو، و همچنان جرایم دیگر ادعا شده که با جنگ مسلحانه در افغانستان پیوند داشته و با این وضعیت ربط کافی دارند و در قلمرو سایر کشورهای عضو از تاریخ ۱ جولای ۲۰۰۲ بدینسو ارتکاب یافته اند، منظور نماید'.⁶

¹ ICC-02/17-1 ضمیمه ۱.

² ریاست، تصمیم واگذاری وضعیت در جمهوری اسلامی افغانستان، [به زبان انگلیسی] ۳ نوامبر ۲۰۱۷، ICC-02/17-1.

³ اتاق سوم قبل از محاکمه، تصمیم در مورد انتخاب رئیس قضایی [به زبان انگلیسی]، ICC-02/17-4.

⁴ اتاق سوم قبل از محاکمه، تصمیم در مورد تقاضای سارنوال برای گسترش محدودیت صفحات [به زبان انگلیسی]، ICC-02/17-5.

⁵ اتاق سوم قبل از محاکمه، حکم بالای بخش مشارکت متضررین و جبران خساره در مورد اظهارات متضررین [به زبان انگلیسی]، ICC-02/17-6.

⁶ ICC-02/17-7-Conf-Exp، و نسخه عمومی اصلاح شده ICC-02/17-7-Red، پاراگراف ۳۷۶.

۶. بتاريخ ۵ دسمبر ۲۰۱۷، اتاق سوم قبل از محاکمه به سارنوال دستور داد تا علاوه بر موارد دیگر، در رابطه به 'اتهاماتی که به نیروهای ویژه تعدادی از قوت های بین المللی که در افغانستان فعالیت دارند نسبت داده شده اند' اطلاعات اضافی ارائه نماید.⁷

۷. بتاريخ ۱۲ دسمبر ۲۰۱۷، سارنوال اطلاعات اضافی را حسب دستور مورخ ۵ دسمبر ۲۰۱۷ ارائه نمود.⁸

۸. بتاريخ ۱۴ و ۱۸ دسمبر ۲۰۱۷، سارنوال اطلاعات اضافی بیشتر را حسب تقاضا، در رابطه به تحقیقات ملی و یا تعقیب عدلی در افغانستان ارائه نمود.⁹

۹. در تمام مدت از تاریخ ۲۰ نومبر ۲۰۱۷ الی ۳۱ جنوری ۲۰۱۸، دادگاه اظهارات متضررین را دریافت نمود، که به اساس نوبت دریافت آنان، یکجا با گزارش های که حاوی ارزیابی مقدماتی اظهارات بودند به اتاق سوم قبل از محاکمه فرستاده شدند.¹⁰

۱۰. بتاريخ ۵ فبروری ۲۰۱۸، اتاق سوم قبل از محاکمه به سارنوال دستور داد تا، علاوه بر موارد دیگر، در رابطه به ساختار، تنظیم و رفتار نیرو های افغان، ساختار و تشکیل دولت اسلامی که در افغانستان فعالیت دارد، و ساختار و طرز بازجویی ایالات متحده امریکا ('ایالات متحده') برای مدت زمانهای مشخص اطلاعات اضافی ارائه نماید.¹¹

۱۱. بتاريخ ۹ فبروری ۲۰۱۸، سارنوال اطلاعات اضافی را مطابق حکم مورخ ۵ فبروری ۲۰۱۸ ارائه نمود.¹² در مجموع، اتاق سوم قبل از محاکمه از سارنوال ۸۰۶ مورد مواد تأیید کننده دریافت نمود که شامل ۲۰۱۵۷ صفحه میباشد.

⁷ اتاق سوم قبل از محاکمه، حکم بالای سارنوال برای فراهم سازی اطلاعات بیشتر [به زبان انگلیسی] (حکم مورخ ۵ دسمبر ۲۰۱۷) ICC-02/17-8-پاراگراف ۵؛ همچنان به حکم بالای سارنوال تحت قاعده (۴) ۵۰ قواعد طرز العمل و شواهد مراجعه کنید، ۵ دسمبر ۲۰۱۷ ICC-02/17-9-Conf.
⁸ با یک ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه، ICC-02/17-12.
⁹ ICC-02/17-13-Secret-Exp؛ ICC-02/17-14-Secret-Exp.
¹⁰ اولین ارسال و گزارش در ۷ دسمبر ۲۰۱۷: ICC-02/17-10 با پنج ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه یک فرم انفرادی و چهار فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش دوم در ۲۱ دسمبر ۲۰۱۷: ICC-02/17-15 با هفت ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه سه فرم انفرادی و چهار فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش سوم در ۱۱ جنوری ۲۰۱۸: ICC-02/17-17 با ۲۸ ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه
 ICC-02/17-18 با یک ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه پنج فرم انفرادی و ۲۳ فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش چهارم در ۲۵ جنوری ۲۰۱۸: ICC-02/17-19 با ۴۷ ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛
 ICC-02/17-20-Red با ۳ ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه ۵ فرم انفرادی و ۴۲ فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش پنجم در ۲ فبروری ۲۰۱۸: ICC-02/17-21 با ۱۳۸ ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛
 ICC-02/17-22-Red با ۳ فرم محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه ۵۸ فرم انفرادی و ۸۰ فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش ششم در ۵ فبروری ۲۰۱۸، ICC-02/17-24 با ۱۶۵ فرم محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛
 ICC-02/17-25 با ۲ فرم محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه ۲۹ فرم انفرادی و ۱۳۶ فرم جمعی اظهارات را دریافت نمود؛ ارسال و گزارش هفتم در ۹ فبروری ۲۰۱۸: ICC-02/17-27 با ۳۰۹ ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛
 ICC-02/17-28 با ۲ فرم محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه؛ دادگاه ۷۲ فرم انفرادی و ۲۲۷ فرم جمعی را دریافت نمود.
¹¹ اتاق سوم دادگاه، حکم دوم بالای سارنوال برای فراهم سازی اطلاعات بیشتر [به زبان انگلیسی]، ۵ فبروری ۲۰۱۸، ICC-02/17-23.
¹² ICC-02/17-26 با ۳ ضمیمه عامه.

۱۲. بتاريخ ۲۰ فیبروری ۲۰۱۸، دفتر ثبت گزارش نهایی تلفیق شده را با خلاصه روند جمع اوری اظهارات متضررین و نظریات متضررین در رابطه به این که آیا آنها آرزوی منظوری تحقیق در وضعیت افغانستان را دارند یا خیر، تقدیم نمود.¹³

۱۳. بتاريخ ۱۶ مارچ ۲۰۱۸، ریاست دادگاه اتاق های دادگاه را تجدید ساختار نموده وضعیت افغانستان را به این اتاق واگذار نمود.¹⁴

۱۴. بتاريخ ۲۲ مارچ ۲۰۱۸، قضات این اتاق قرار صادر نموده خاطر نشان ساختند که قاضی انتون کیسیا-ایمبی میندوا به عنوان رئیس قضایی اتاق ایفای وظیفه خواهد نمود.¹⁵

دوم. اظهارات سارنوال

۱۵. سارنوال اظهار میدارد - و در حقیقت شامل اخبار عام است - که، در طول مدت چهار دهه قبل، مردم افغانستان به دلیل یک سری از درگیری های مسلحانه و بحران های پی هم امنیتی به شدت رنج برده اند. سارنوال در رابطه به پس منظر تاریخی مربوط معلومات ارائه نموده یاد آور میگردد که از تاریخ ۱ می ۲۰۰۳ بدینسو - تاریخ نفاذ اساسنامه برای افغانستان - درگیری در کشور در حالی شدت یافته است که یک شورش مسلحانه به ضد دولت و همچنان [به ضد] نیرو های بین المللی که از آن حمایت میکنند، یک جنگ گسترده چریکی را به راه انداخته است. سارنوال اظهار میدارد که، با توجه به آمار احصایوی که از ۲۰۰۹ بدینسو جمع آوری گردیده است، هزاران فرد ملکی قربانی خشونت های مداوم جدی گردیده اند، که ممکن تعدادی از آنان جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه محسوب شوند.

۱۶. سارنوال اظهار میدارد که، حداقل از تاریخ ۱۹ جون ۲۰۰۲ بدینسو، یک درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی دارای یک شدت معین، در میان تعدادی از گروه های مسلح سازمان یافته از یک طرف، و حکومت افغانستان و نیرو های بین المللی که آن را حمایت میکند از طرف دیگر، اتفاق افتاده است.

۱۷. سارنوال همچنان در رابطه به گروه های معلومات ارائه میکند که بطور ادعا شده مسئول جرایمی میباشند که برای تحقیقات در مورد آن درخواست منظوری صورت گرفته است. این درخواست حقایق را با توجه به اینکه کدام گروه بطور ادعا شده مسئول جرایم میباشند به سه 'دسته' طبقه بندی نموده است. به منظور اهداف این فیصله، اتاق دادگاه به این سه دسته بطور جداگانه رسیده گی خواهد نمود.

¹³ ICC-02/17-29، با یک ضمیمه محرمانه (یک نسخه اصلاح شده عامه قابل دسترس است) با یک ضمیمه محرمانه در غیاب برخی از اطراف قضیه.

¹⁴ ریاست، تصمیم توظیف قضات به دسته ها و تشکیل مجدد اتاق های دادگاه، [به زبان انگلیسی] ۱۶ مارچ ۲۰۱۸، ICC-02/17-30، صفحه ۹.

¹⁵ اتاق دوم دادگاه، فیصله در مورد انتخاب رئیس قضایی، [به زبان انگلیسی] ۲۲ مارچ ۲۰۱۸، ICC-02/17-31.

۱. جرایم ادعا شده که از سوی طالبان و سایر گروه های مسلح ارتکاب یافته اند

۱۸. مطابق درخواست، از اوسط سال ۲۰۰۳ بدینسو، بقایای طالبان که قبلاً در قدرت بودند و همچنان سایر گروه های مسلح ضد حکومت با نیروهای افغان و نیروهای بین المللی که از دولت حمایت میکنند درگیر شده اند. افراد ملکی در حالی به شدت رنج بردند که گروه های ضد دولت علیه افرادی که در مورد آنها احساس میشد و یا این باور موجود بود که وابسته به دولت افغانستان و یا جامعه بین المللی هستند و همچنان علیه سایر افراد ملکی دست به حملات زدند. ضمیمه ۲ الف درخواست یک فهرست جامع و شرح تفصیلی شماری از جدی ترین رویداد ها را فراهم میسازد که گفته میشود در ۲۵ ولایت افغانستان اتفاق افتاده اند. این رویداد ها دارای انواع مختلف بوده و بدون محدودیت، شامل موارد ذیل میباشد: حملات توسط افراد مسلح، بمب گذاران و بمب گذاران انتحاری که سبب کشته و مجروح شدن افراد متعدد ملکی در محلات عامه و شخصی گردیده اند - که در این جمله مساجد، شفاخانه ها و مکاتب - و همچنان اتباع خارجی شامل اند که تصور میشد حامی دولت بودند؛ اعدام همدستان و جاسوسان ادعا شده دولت و نهاد های خارجی، که بعضاً منجر به نمایش مهیب اجساد پارچه شده گردیده که پیام های تهدید کننده برای مردم ضمیمه آن میبود؛ ربودن افراد ملکی؛ حملات علیه مامورین ملکی، مامورین پولیس، قضات و سایر مامورین مقامات قضایی، والیان، اعضای پارلمان، شوراهای ولسوالی ها و شورا های ولایتی، رهبران دینی، قومی و سایر رهبران محلی، معلمین، فراهم کنندگان مراقبت های صحی، روزنامه نگاران، دهاقین و کارمندان مابین پاکي و یا محلات سرک سازی؛ متعلمین و مامورین اناث. رویداد های دیگر شامل حملات علیه پرسونل ملل متحد، ادارات غیر دولتی و مؤسسات بشری؛ حملات انتحاری که منجر به کشته و یا مجروح شدن اراکین نیرو های افغان و عساکر نیروهای بین المللی کمک به امنیت ('ایساف') شده اند که توسط قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد ('شورای امنیت') تاسیس گردیده است؛ و در بعضی از موارد استفاده از اطفال به عنوان سرباز در رابطه به بمب گذاری های انتحاری. سارنوال به طور عمده به یافته های هیئت معاونت ملل متحد در افغانستان ('یوناما') و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان ('AIHRC') متکی میباشد.

۱۹. سارنوال اتهام وارد میکند که طالبان و سایر گروه های ضد دولت میتوانند مسئول این رویداد ها پنداشته شوند. حین تقدیم اظهارات در رابطه به ساختار طالبان و سایر گروه های مسلح ضد دولت در افغانستان، سارنوال تاکید میکند که اطلاعات موجود در این مرحله اجازه نمیدهد تا در مورد اینکه کدام گروه های مشخص، و یا ائتلاف گروه ها ممکن مرتکب جرایم ادعا شده گردیده باشند، به یک تصمیم قطعی رسید.

۲۰. درخواست اظهار میدارد که رفتار مربوط به رویداد های ذکر شده منحصراً جرایم ضد بشریت تحت ماده ۷ اساسنامه واجد شرایط میباشد و اینکه چون مشخصاً، جرایم قتل، حبس و یا سایر انواع سلب آزادی فیزیکی و آزار و اذیت به دلایل سیاسی و جنسیتی، که از تاریخ ۱ می ۲۰۰۳ بدینسو به عنوان بخشی از حملات گسترده و منظم علیه افراد ملکی که حس میشد حامی دولت افغانستان و نهاد های خارجی باشند، و یا هم مخالف تسلط و طرز تفکر آنان باشند، ارتکاب یافته اند. همچنان اظهار میگردد که این رفتار ها در چوکات یک درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی تحت ماده ۸ اساسنامه به عنوان جرایم جنگی نیز واجد شرایط میباشد، مشخصاً، جرایم قتل؛ رهبری عمدی

حملات علیه افراد ملکی، پرسونل کمک های بشری و اهداف محفوظ؛ استخدام و یا نام نویسی اطفال زیر سن ۱۵ سال به عسکری و یا استفاده از آنها برای اشتراک فعال در درگیری ها؛ و قتل و یا مجروح نمودن خاننانه محاربین دشمن.

۲. جرایم ادعا شده که توسط نیروهای افغان ارتکاب یافته اند

۲۱. سارنوال اظهار میدارد که، از تاریخ ۱ می ۲۰۰۳ بدینسو، اراکین نیرو های امنیتی ملی افغان (به شمول اردوی ملی افغان، پولیس ملی افغان، پولیس محلی افغان، پولیس ملی سرحدی افغان و ریاست امنیت ملی) علیه افراد عاجز از جنگ در حبس، و یا علیه افراد ملکی که در درگیری ها سهم فعال نداشته و به دلایل امنیتی که تا حدی مربوط به درگیری مسلحانه موجود بود بازداشت شده اند، مرتکب جرایم گردیده اند. سارنوال به طور عمده به یافته های یوناما، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و هیئت حقیقت یاب سازمان ملل متحد اتکا میکند که به قول تمام آنها در بازداشتگاه های دولتی افغان از شکنجه به طور گسترده علیه هر شخص مشکوک وابسته به گروه های مسلح ضد دولت، به هدف اعتراف اجباری و یا بدست آوردن اطلاعات، و یا هم به طور مجازات استفاده میگردد. ضمیمه ۲ب درخواست فهرست و جزئیات تعدادی از موارد تحمیل درد و رنج شدید جسمانی و روانی را علیه بازداشت شده گان مطابق شیوه های گوناگون فراهم میسازد، که تعدادی از آنان به طور ویژه بی رحمانه، ظالمانه و دردناک بوده و بعضی از آنان منجبر به مرگ متضرر گردیده اند؛ موارد رفتار های اهانت آمیز و تحقیر کننده و یا سایر رفتار های غیر انسانی با نقض کرامت متضررین، به شمول محروم نمودن آنان از مواد بنیادی و نیازمندی های معنوی، مانند خواب، غذا، آب و عبادت؛ و همچنان موارد اعمال خشونت جنسی، که بعضی اوقات سبب اختلال دایمی سلامتی جنسی متضررین گردیده است.

۲۲. سارنوال اظهار میدارد که، با توجه به اطلاعات موجود، مبنای معقول برای این باور وجود دارد که از تاریخ ۱ می ۲۰۰۳ بدینسو جرایم جنگی مانند شکنجه و رفتار ظالمانه، تعرض علیه وقار شخصی و خشونت جنسی در چوکات یک درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی علیه افراد بازداشت شده در داخل واحد های نیروهای ملی امنیتی افغانستان ارتکاب یافته اند.

۳. جرایم ادعا شده که توسط نیرو های امریکایی و سازمان مرکزی استخبارات ارتکاب یافته اند

۲۳. سارنوال یک بخش خاص درخواست را به سیاست های اختصاص میدهد که طور ادعا شده توسط نیروهای مسلح ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات ('سی آی ای') در رابطه به بازجویی از بازداشت شده گان دنبال میگردد. ضمیمه ۲ج درخواست دارای اطلاعات در رابطه به چند فردی است که به اساس شک عضویت و یا همکاری با القاعده، طالبان و سایر گروه های مسلح وابسته؛ و یا داشتن اطلاعات در مورد عملیات و حملات طرح ریزی شده و همچنان اطلاعات در مورد این گروه ها اسیر گردیده، بازداشت میشوند و توسط نیرو های مسلح ایالات متحده به تاسیسات تحت کنترل ایالات متحده (مخصوصاً در پایگاه های هوایی بگرام و قندهار) منتقل گردیده اند. افراد دیگر نیز طور ادعا شده در محلات مختلف دستگیر گردیده و به طور مشابه در داخل و خارج از افغانستان توسط سازمان مرکزی استخبارات، به طور ادعا شده، به هدف اعتراف اجباری، بدست آوردن اطلاعات و یا هم به شکل انتقام گیری در رابطه به حملات

۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ در قلمرو ایالات متحده، مورد بدرفتاری قرار گرفته اند. موارد مشخصی که در ضمیمه ۲ ج تشریح گردیده اند شامل موارد تحمیل درد و رنج شدید بدنی و روانی علیه بازداشت شده گان عاجز از جنگ، و یا افراد دیگری که در درگیری های مسلحانه از نوع غیر بین المللی سهم فعال نداشته اند، که تعدادی از آنان به شدت بی رحمانه، ظالمانه و دردناک بوده؛ موارد رفتار های اهانت آمیز و تحقیر کننده با نقض کرامت متضررین، به شمول محروم نمودن آنان از مواد بنیادی و نیازمندی های معنوی، مانند خواب، غذا، آب، و عبادت؛ و همچنان اعمالی که دلالت به توهین، اضطراب و شرم میکنند، به شمول اعمال جنسی میباشد. سارنوال اظهار میدارد که 'هرچند موجودیت یک طرح، سیاست و یا ارتکاب وسیع شرط لازم برای استفاده از صلاحیت قضایی توسط دادگاه در رابطه به جرایم جنگی نیست، این اطلاعات... با سارنوال در مورد تثبیت موجودیت مبنای معقول برای این که جرایم ادعا شده ارتکاب یافته اند و همچنان در رابطه به ارزیابی شدت این جرایم کمک کرده است'.

۲۴. به قول سارنوال، مبنای معقول برای این باور وجود دارد که، از ماه می ۲۰۰۳ بدینسو، اعضای نیروهای مسلح ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات مطابق یک سیاست تصویب شده توسط مقامات ایالات متحده، مرتکب جرایم جنگی مانند شکنجه و رفتار ظالمانه، تعرض علیه وقار شخصی، تجاوز جنسی و سایر انواع خشونت جنسی گردیده اند. سارنوال به طور عمده به یافته های کمیته خاص مجلس سنای ایالات متحده برای امور استخباراتی، کمیته خدمات مسلح مجلس سنای ایالات متحده و وزارت دفاع ایالات متحده اتکا میکند.

۴. 'سایر اعمال' که توسط اعضای نیروهای مسلح بین المللی ارتکاب یافته اند

۲۵. سارنوال همچنان اشاره میکند که جرایمی که شامل دسته های فوق الذکر نبوده و ممکن توسط اعضای سایر نیروهای بین المللی مستقر در افغانستان ارتکاب یافته باشند نیز تحت بررسی او قرار گرفته اند (مخصوصاً در رابطه به همدستی در شکنجه بازداشت شده گان و تلفات افراد ملکی به سبب عملیات های نظامی). با این حال، سارنوال ابراز میدارد که او 'در این مرحله به یک تصمیم در مورد این نرسیده است که آیا یک مبنای معقول برای این باور وجود دارد یا خیر که جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه به وقوع پیوسته اند'، خصوصاً به دلیل اینکه اطلاعات یا ناکافی بوده و یا هم نمیتوانست به موقع تجزیه و تحلیل گردد. چندین مورد از اظهارات متضررین رویداد های را ذکر میکنند که در آن افرادی که در درگیری ها سهیم نبودند و همچنان ساختمان های غیر نظامی، به شمول ساختمان های محفوظ بدون تفکیک و یاهم بطور عمدی توسط ایالات متحده و سایر نیرو های بین المللی، علیرغم عدم موجودیت آشکار اهداف نظامی، مورد حملات هوایی و طیارات بدون سرنشین قرار گرفته، و اینکه چنین حملات سبب مرگ افراد ملکی گردیده اند.

۲۶. سارنوال تقاضای منظوری تحقیق در مورد این رویدادهای ادعا شده را نداشته و میپذیرد که تا هنوز به این تصمیم نرسیده است که شرایط تحت ماده ۱۵ برآورده شده اند. با این حال، سارنوال تذکر میدهد که 'اگر تحقیق در این وضعیت منظور گردد، اتهامات مذکور میتواند مورد بررسی و تحلیل مناسب قرار بگیرند' و همچنان اینکه 'در صورت آغاز

تحقیق، این اتهامات و سایر جرایم ادعا شده که بعد از آغاز تحقیق رُخ میدهند [...] میتوانند در محدوده وضعیت منظور شده بررسی شوند.¹⁶

سوم. اظهارات متضررین

۲۷. تعداد زیادی از متضررین این وضعیت جلو آمده اند تا نظریات شانرا در رابطه به این ارائه کنند که آیا اتاق دادگاه باید آغاز تحقیق سارنوال را در مورد این وضعیت منظور کند یا خیر. در مجموع، دادگاه ۷۹۴ مورد اظهارات را به دری و پشتو و همچنان عربی، انگلیسی و آلمانی دریافت نموده است که از این جمله ۶۹۹ مورد آن به نماینده گی از متضررین ذیل به اتاق قبل از محاکمه فرستاده شده اند¹⁶: ۶۶۸ مورد اظهارات به نماینده گی از ۶۲۲۰ فرد؛ ۱۷ مورد اظهارات به نماینده گی از ۱۶۹۰ خانواده؛ ۱۳ مورد اظهارات به نماینده گی از چندین میلیون متضرر، به شمول ۲۶ قریه¹⁷ و یک مورد اظهارات به نماینده گی از یک نهاد.

۲۸. اتاق دادگاه یادداشت میکند که اظهارات متضررین اطلاعاتی را که توسط سارنوال در رابطه به حقایق ادعا شده به حمایت از درخواست فراهم گردیده است، به طور مؤثر تکمیل نموده به آن ملحق میگردد.

چهارم. ماده ۱۵ اساسنامه

۲۹. تحت ماده ۱۵(۳) اساسنامه، سارنوال میتواند به *ابتکار خود*، در چوکات بررسی های مقدماتی جاری، مشروط بر بدست آوردن منظوری قبلی اتاق قبل از محاکمه، تحقیق را آغاز نماید¹⁸. این ماده حسب ذیل میباشد: 'هرگاه سارنوال به این نتیجه برسد که برای پیشبرد تحقیق مبنای معقول وجود دارد، او درخواست برای منظوری تحقیق را، یکجا با تمام مواد تائید کننده جمع آوری شده، به اتاق قبل از محاکمه ارسال میدارد'. برای تعیین نمودن اینکه آیا برای پیشبرد تحقیق مبنای معقول وجود دارد یا خیر، قاعده ۴۸ قواعد طرز العمل و شواهد ('قواعد') سارنوال را مستلزم در نظر گرفتن عوامل مندرج ماده ۵۳(۱) (الف) تا (ج) میکند. ماده ۱۵(۴) در مورد محدوده و هدف بررسی که توسط اتاق قبل از محاکمه انجام میگردد چنین اظهار نموده جزئیات بیشتر فراهم میسازد که 'هرگاه' اتاق قبل از محاکمه، پس از بررسی درخواست و مواد تائید کننده، معتقد باشد که مبنای معقول برای پیشبرد تحقیق وجود دارد، و اینکه قضیه ظاهراً داخل صلاحیت قضایی دادگاه است، لازم است تا آغاز تحقیق را، بدون پیش داوری در رابطه به تصامیم بعدی دادگاه

¹⁶ از جمله ۷۹۴ فورم اظهارات، ۴۱ فورم تکراری بودند و ۵۴ مورد اظهارات مطابق شرایط قاعده ۸۵ نبودند. در نتیجه، این فورم های اظهارات به اتاق دادگاه ارسال نگردیدند.

¹⁷ دوازده فورم اظهارات توسط افراد و سازمان ها به نماینده گی از ۱۱۶۳۹۵۰ متضرر و ۲۶ قریه تسلیم گردیدند. یک فورم دیگر توسط یک سازمان، حسب گزارش، به نماینده گی از ۷ الی ۹ میلیون افرا دتسلیم گردید؛ به پاراگراف ۲۹ ICC-02/17-29-AnxI-Red مراجعه کنید.

¹⁸ اتاق دوم قبل از محاکمه، وضعیت در جمهوری کینیا، فیصله مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم در مورد منظوری تحقیق در وضعیت جمهوری کینیا [به زبان انگلیسی] (فیصله تحت ماده ۱۵ در مورد کینیا)، ۳۱ مارچ ۲۰۱۰، ICC-01/09-19-Corr، پاراگراف ۱۷ الی ۱۸؛ اتاق سوم قبل از محاکمه، وضعیت در جمهوری ساحل عاج، فیصله مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم در مورد منظوری تحقیق در جمهوری ساحل عاج [به زبان انگلیسی] (فیصله تحت ماده ۱۵ در مورد ساحل عاج)، ۱۵ نوامبر ۲۰۱۱، ICC-02/11-14-Corr، پاراگراف ۲۱؛ اتاق اول قبل از محاکمه، وضعیت در گرجستان، فیصله در مورد درخواست سارنوال برای منظوری تحقیق [به زبان انگلیسی] (فیصله تحت ماده ۱۵ در مورد گرجستان)، ۲۷ جنوری ۲۰۱۶، ICC-01/15-12، پاراگراف ۳؛ اتاق سوم قبل از محاکمه، نسخه عمومی اصلاح شده فیصله مطابق ماده ۱۵ اساسنامه روم برای منظوری تحقیق در وضعیت جمهوری بوروندی [به زبان انگلیسی]، ICC-01/17-X-9-US-Exp، ۲۵ اکتوبر ۲۰۱۷ (فیصله تحت ماده ۱۵ در مورد بوروندی)، ICC-01/17-9-Red، ۹ نومبر ۲۰۱۷، پاراگراف ۲۷ الی ۲۸.

در مورد صلاحیت قضایی و قابلیت پذیرش قضیه، منظور نماید.^{۱۵} ماده (۵) حکم میکند که 'رد منظوری تحقیق مانع تقدیم درخواست بعدی توسط سارنوال به اساس حقایق و شواهد تازه در مورد همان وضعیت نمیگردد'.

۳۰. برعکس حالتی که در آن یک وضعیت توسط یک دولت و یا توسط شورای امنیت به دادگاه راجع شود، اتاق قبل از محاکمه در زمینه اقدامات قضایی تحت ماده ۱۵ دارای یک نقش مشخص، بنیادی و قطعی تصفیه کننده میباشد. لازم است تا اتاق قبل از محاکمه، منحصراً به اساس اطلاعاتی که توسط سارنوال ارائه شده است برای، اینکه آیا شرایط مندرج ماده ۵۳(۱) (الف) تا (ج) برآورده شده اند یا خیر، رسیده گی نماید.

۳۱. معیار شواهد که به هدف اقدامات قضایی تحت ماده ۱۵ قابل اجرا است عبارت از موجودیت یک 'مبنای معقول برای پیشبرد'، [یعنی] کمترین معیار در چارچوب قانونی دادگاه، میباشد. حال اینکه اساسنامه اهمیت دقیق این معیار را تشریح نمیکند، اتاق های دادگاه آنرا به عنوان یک 'توجیه معقول و منطقی برای این باور که یک جنایتی که داخل صلاحیت قضایی دادگاه است ارتکاب یافته و یا در حال ارتکاب میباشد' تفسیر نموده اند؛ تا 'در رابطه به اهداف اساسی طرز العمل مندرج ماده ۱۵(۴) تفسیر و تطبیق گردد که عبارت از مانع شدن دادگاه از پیشبرد تحقیقات بی مورد، سطحی و یا دارای انگیزه سیاسی است که می تواند بالای اعتبار آن اثر منفی داشته باشد'^{۱۹}.

۳۲. نیاز برای توافق در میان دو موضع متضاد در مورد اختیار سارنوال (یکی، اساساً به حمایت؛ و دیگر به شدت مخالف) در روم منجر به یک نظام دو محوری گردید. هرگاه مراجعه دولت و یا شورای امنیت موجب استفاده از صلاحیت قضایی گردد، سارنوال میتواند بعد از تحلیل اطلاعات، در هر زمان تحقیق را آغاز نماید، جز اینکه او مطابق ماده ۵۳(۱) تصمیم اتخاذ نماید که مبنای معقول برای پیشبرد [تحقیق] وجود ندارد. برعکس، هرگاه سارنوال در غیاب مراجعه و به ابتکار خود، در چوکات یکی از 'وضعیت های' که آنرا نظارت کرده است قصد باز نمودن تحقیق را داشته باشد، لازم است تا از اتاق قبل از محاکمه تقاضای منظوری نماید. این میکانیزم برای تعیین حدود و مهار نمودن اختیار سارنوال از عملکرد خودسرانه، به منظور جلوگیری از تحقیقاتی که به سبب فقدان بنیاد کافی واقعی و حقوقی به طور آشکار بی اساس اند، طراحی گردیده است.

۳۳. همچنان از همه مهمتر اینکه، این میکانیزم برای دادگاه، از طریق نقش تصفیه کننده اتاق قبل محاکمه و شرط تثبیت نمودن اینکه تحقیق منافع عدالت را تامین خواهد کرد، امکان جلوگیری از دخالت در تحقیقاتی را مساعد می سازد که احتمال دارد در نهایت بدون نتیجه باقی بماند.

۳۴. اهمیت حفظ نظارت اتاق قبل از محاکمه مطابق ماده ۱۵ با در نظر داشت اینکه آنچه مورد سوال است خیلی بیشتر از اعتبار دادگاه بوده، اصل وظیفه و مشروعیت آن است، آشکار میباشد. تحقیقات سطحی، بی اساس و یا به طور

¹⁹ اتاق دوم قبل از محاکمه، فیصله در مورد وضعیت در جمهوری کینیا، پاراگراف ۳۲.

قابل پیش بینی بی نتیجه سبب نقض غیر ضروری حقوق بنیادی افراد، بدون تامین منافع عدالت و یا سایر ارزش های جهانی مندرج در اساسنامه خواهد گردید، طوری که در مقدمه اساسنامه آمده است: خاتمه دادن به معافیت از مجازات و جلوگیری از جنایات عظیم به هدف رسیدن به صلح، امنیت و رفاه مردم.

۳۵. بنابراین، بررسی که اتاق قبل از محاکمه در قضایای تحت ماده ۱۵ به آن موظف گردیده است محدود به تثبیت موجودیت مبنای معقول برای این باور نیست که جرایم تحت صلاحیت قضایی دادگاه ارتکاب یافته اند، بلکه لازم است تا شامل یک تصمیم مثبت، درمورد اینکه تحقیقات منافع عدالت را تامین خواهد کرد، و همچنان در رابطه به جدیت رفتار ادعا شده، منافع متضررین ممکنه و احتمال امکان پذیر بودن و پرمفهوم بودن تحقیقات در شرایط مربوط، باشد. برعکس، مسؤلیت های خاص فردی، خارج از محدوده قضایا بوده و لازم است همینطور باقی بمانند.

۳۶. در رابطه به معیار مبنای معقول برای این باور که جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه ارتکاب یافته اند، باید به خاطر داشت که اقدامات تحت ماده ۱۵ مربوط به مرحله قبل از تحقیق است چون برای بدست آوردن منظوری تحقیقات لازمی میباشد. این مرحله، که میتواند اولین کار دادگاه پنداشته شود، الی درج درخواست مطابق ماده ۱۵ منحصرأ تحت مسؤلیت سارنوال باقی میماند. در طول این مرحله، هنوز هیچ شواهد موجود نمیشود؛ بنابراین، معیاری که لازم است برآورده شود ضعیف است. در چوکات طرز العمل دادگاه، این تنها اقداماتی اند که بررسی قضایی فقط بالای 'اطلاعات' بجای 'شواهد' تکیه میکند. لازمی است تا تصامیم قضایی که حقوق افراد را نقض میکنند (احکام بازداشت، تائید اتهامات و تصامیم در مورد جرم یک متهم) متکی به شواهدی باشند که مطابق قانون بدست آمده و مورد ارزیابی قرار گرفته باشد: معیار های سخت تر و بلند تر برای اثبات در هر یک از این مراحل با توجه به تاثیر آن بالای تداخل در حقوق فردی قابل تطبیق میباشد: 'مبنای معقول برای پیشبرد تحقیقات' در ماده ۱۵؛ 'مبنای معقول برای این باور که یک شخص مرتکب یک جرم گردیده است' در ماده ۵۸ (برای صدور احکام بازداشت و احضار)؛ 'دلایل قابل توجه برای این باور که یک شخص مرتکب هر یک از جرایم ادعا شده گردیده است'، در ماده ۶۱ (برای تائید اتهامات قبل از محاکمه)؛ و 'فرائر از شک معقول' در ماده ۶۶ (برای محکومیت متهم). ماهیت معیاری که به هدف اقدامات تحت ماده ۱۵ قابل تطبیق است از مرام و هدف آن ریشه میگیرد: در این مرحله، چیزی که مورد سوال است مسؤلیت جنایی فردی نه بلکه مشروعیت و مناسب بودن تحقیقات به هدف دریافت این است که آیا جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه ارتکاب یافته اند یا خیر. هرگاه منظوری قضایی فراهم گردد، نیاز است تا سارنوال به طور کامل و به سرعت تحقیق کند؛ ممکن این امر در یک وضعیت پیچیده همچو وضعیتی که تحت بررسی قرار دارد بسیار دشوار ثابت شود، که برای سال های متعدد تحت بررسی مقدماتی قرار داشته است.

۳۷. هدف نهایی تحقیقی که از اتاق دادگاه تقاضای منظوری آن صورت گرفته است روشن ساختن رویداد های جنایی ادعا شده است، چون از فعل لاتینی 'in-vestigare' ریشه میگیرد که به معنای واقعی 'پیگیری به عقب' است. بنابراین، مطابق معیار مندرج ماده ۱۵، اتاق دادگاه تنها نیاز به تائید این دارد که 'اطلاعات جرمی' (یعنی، اطلاعات در مورد

اینکه جرایم تحت صلاحیت قضایی دادگاه ارتکاب یافته اند)، معتبر بوده از طریق تحقیقات سزاوار ارزیابی و بررسی بیشتر است.

۳۸. در امر ارزیابی اعتبار اطلاعات موجود، لازمی است تا اتاق دادگاه نه تنها کیفیت های ذاتی (یعنی، تمامیت، ربط و تسلسل) آنرا، بلکه همچنان اعتبار منبع آنرا در نظر بگیرد: هر دوی این عوامل دارای اهمیت قابل ملاحظه برای تثبیت 'معقولیت' مبنای هستند که سارنوال به آن تکیه کرده است.

۳۹. اقدامات تحت ماده ۱۵ کاملاً توسط یک درخواست اختیاری سارنوال آغاز می گردند. از این رو، مسؤلیت اوست تا در چوکات بررسی مقدماتی جاری مطابق شرایط مندرج در ماده ۵۳، رویداد ها و رفتار های خاص را شناسایی و انتخاب نماید. لازمی است تا محدوده بررسی اتاق دادگاه منحصر به رویداد ها و یا دسته ای از رویداد ها و ممکن، به گروه های از متخلفین متهم باقی بماند که توسط سارنوال به آنان اشاره گردیده است؛ در این مرحله ممکن نیست تا اتاق قبل از محاکمه چنین محدوده را با توصیه نمودن تحقیقات بیشتر گسترش بدهد، بدون در نظر داشت اینکه ممکن همچو تحقیقات به اساس مواد تحت بررسی ظهور کنند. مسؤلیت اتاق قبل از محاکمه محدود به تثبیت این است که آیا با توجه به اطلاعات ارائه شده، با در نظر داشت تمام شرایط مندرج در اساسنامه، به شمول منافع عدالت، لازم است تا تحقیق منظور گردد یا خیر؛ هرگاه اتاق قبل از محاکمه تثبیت نماید که تمام شرایط لازم بر آورده شده اند، مرام و هدف ماده ۱۵ منحیث محدوده اختیارات سارنوال ایجاب میکند تا اتاق قبل از محاکمه همچنان حدود مشخصی را برای تحقیق منظور شده تعیین نماید.

۴۰. به طور مشخصتر، پهنا و وسعت دقیق صلاحیت تحقیقاتی سارنوال به اساس دامنه منظوری اتاق دادگاه تعیین می گردد: سارنوال میتواند تنها در مورد رویداد های که به طور مشخص در درخواست ذکر گردیده و توسط اتاق دادگاه منظور شده اند و همچنان شامل محدوده جغرافیایی، زمانی و موضوعی منظوری بوده و یا با آن ارتباط نزدیک داشته باشند، به تحقیق بپردازد.

۴۱. در این رابطه، اتاق دادگاه با نظریات سارنوال موافق نیست تا به او 'اجازه داده شود تا تحقیق خود را در رابطه به اعمال شناسایی شده در درخواست و یا سایر اعمال، رویداد ها، گروه ها و اشخاص وسعت بدهد و یا تعدیل کند و یا هم در صورتی که قضایای که برای تعقیب عدلی به جلو کشیده شده اند به حد کافی با وضعیت منظور شده ربط داشته باشند، شرایط متفاوت حقوقی را مورد استفاده قرار بدهد (با اضافه تاکید)'. نیاز برای حفظ وظیفه تصفیه کننده منظوری تحت ماده ۱۵ ایجاب میکند تا صلاحیت تحقیق فراتر از رویداد های که به طور مشخص ذکر گردیده اند تنها در رابطه و محدود به رویداد های وجود داشته باشد که می توانند با یک و یا سایر رویداد های که توسط اتاق قبل از محاکمه منظور گردیده اند دارای ربط نزدیک پنداشته شوند، به جای [ربط] 'کافی'. نزدیکی این ربط نمی تواند یکباره برای همیشه از قبل تعریف شود؛ لازم است تا این [ربط] با توجه به حدود زمانی، ارضی و مادی منظوری در موقع صدور ارزیابی گردد. مجاورت زمانی و یا مکانی، هویت و یا رابطه بین مرتکبین متهم، نوعیت طرح و یا سازگار بودن آن

براین تثبیت به عنوان بیان سیاست و یا برنامه مشابه، عبارت از برخی از عواملی اند که اتاق دادگاه را قادر به تثبیت چنین یک ربط میکند.

۴۲. وظیفه تصفیه کننده و محدود کننده اقدامات تحت ماده ۱۵ بیشتر دلالت به این میکند که منظوری اتاق دادگاه وضعیت را در کل نه، بلکه فقط رویدادها و یا دسته های از رویدادهای را که توسط سارنوال شناسایی گردیده اند تحت پوشش قرار میدهد. هرگاه برعکس نتیجه گیری شود، معادل مساوی ساختن منظوری با یک چک سفید خواهد بود، که برخلاف اصل منطق ماده ۱۵ بوده و هدف بنیادی آن را مغلوب خواهد ساخت. منظوری چارچوب بررسی را تعیین میکند؛ تحقیق در مورد رویداد های که فاقد ربط نزدیک با آنانی هستند که منظور شده اند، تنها به اساس یک درخواست جدید برای منظوری تحت ماده ۱۵، به هدف فرصت دادن به اتاق دادگاه برای انجام بررسی قضایی دوباره با توجه به تمام شرایط لازم، به شمول صلاحیت قضایی، اصل متممیت، جدیت و منافع عدالت، امکان پذیر خواهد بود.

پنجم. تصامیم اتاق دادگاه در رابطه به موجودیت مبنای معقول برای پیشبرد [تحقیق]

۱. مبنای تصامیم اتاق دادگاه

۴۳. مبنای تصامیم اتاق دادگاه اطلاعات ارائه شده در درخواست، در ضمیمه ها و مواد تائید کننده آن، در اظهارات متضررین و در پاسخ ها به احکام صادره اتاق دادگاه تحت قاعده ۵۰(۴) میباشد.

۴۴. این درخواست دارای وسعت گسترده بوده و تعداد کثیر رویداد های ادعا شده را دربر میگیرد که طی مدت زمان طولانی به وقوع پیوسته اند. سارنوال تاکید میکند که بررسی مقدماتی در سال ۲۰۰۶ در افغانستان آغاز گردید و از آن مدت بدینسو تعدادی از محدودیت ها و چالش های شدید مانع آن گردیده اند، که عمدتاً نتیجه عدم همکاری توسط مقامات مختلف بوده است. در این رابطه، اتاق دادگاه تاکید می ورزد که تا لحظه درج درخواست تحت ماده ۱۵، این فقط مسئولیت سارنوال است تا، با توجه و همچنان با سنجیدن انتظارات واقع بینانه برای همکاری توسط مطرح ترین مقامات ملی در مورد جمع آوری شواهد و واگذاری متهمین احتمالی از یک طرف، و منافع اصلی عدالت به شمول منافع متضررین از طرف دیگر، امکان پذیری احتمالی بررسی و امکان واقعی منجر شدن آن به تحقیق و تعقیب عدلی قضایا را ارزیابی کند. اساسنامه به سارنوال در رابطه به تنظیم اولویت ها و اتخاذ تصمیم در مورد اینکه چی زمان و چگونه درخواست منظوری تحقیق را درج نماید اختیار می دهد. مگر، هنگامی که میکانیزم ماده ۱۵ به حرکت درآمد، وظیفه و مسئولیت اتاق دادگاه است تا در مورد تمام ارزیابی های که منجر به درخواست سارنوال برای منظوری تحقیق گردیده است، به شمول آنانی که مربوط به احتمال تحقیق اند، به بررسی بپردازد.

۲. صلاحیت قضایی

20 دفتر سارنوال، گزارش در مورد فعالیت های بررسی مقدماتی [به زبان انگلیسی]، ۱۳ دسمبر ۲۰۱۱ (رپور سال ۲۰۱۱ در مورد بررسی های مقدماتی)، پاراگراف ۲۰.

۴۵. مطابق ماده ۱۵(۴)، لازم است تا اتاق دادگاه تثبیت نماید که آیا قضیه 'ظاهراً داخل صلاحیت قضایی دادگاه است' یا خیر. عبارت و منطق گلی حکم دلالت به این میکند که ارزیابی صلاحیت قضایی موقت و بدون پیش داوری در مورد تصامیم بعدی مربوط به صلاحیت قضایی و قابلیت پذیرش میباشد، که ممکن یک اتاق دادگاه در مرحله بعدی مجبور به اتخاذ آن گردد. در چوکات این محدودیت ها، منظوری تنها زمانی می تواند صادر گردد که شرایط ذیل در مورد صلاحیت قضایی برآورده شوند: (۱) لازمی است تا یکی از شرایط متبادل مندرج در ماده ۱۲(۲) (صلاحیت قضایی مربوط به مکان و یا فرد) برآورده گردد؛ (۲) به نظر برسد تا جرم شامل یکی از دسته های مندرج ماده ۵ بوده توسط ماده های ۶ الی ۸ تعریف گردیده اند (صلاحیت قضایی مربوط به موضوع)؛ (۳) لازمی است تا شرایط زمانی که در ماده ۱۱ مشخص گردیده اند برآورده شوند (صلاحیت قضایی مربوط به زمان).

۴۶. اتاق دادگاه یادداشت میکند که نزدیک به تمام اطلاعاتی که به آن تکیه شده است و توسط سارنوال به حمایت از درخواست ارائه گردیده است مبنی بر منابع معتبر، قابل اعتماد و موثق میباشد، که تا حد زیاد توسط منابع مشابه معتبر تأیید میگردد.

۴۷. به طور خاص، این مواد شامل تعداد قابل ملاحظه گزارش های است - که تعداد زیاد آنها همچنان در منابع آزاد قابل دسترس اند - که از نهاد های معتبر همچو ادارات ملل متحد، ارگان های ملی و کمیته های بررسی پارلمانی سرچشمه گرفته اند و دارای شرح تفصیلی رویداد های میباشند که سارنوال تقاضای منظوری تحقیق آن را نموده است. در رابطه به جرایمی که به طور ادعا شده توسط طالبان و سایر گروه های مسلح انجام یافته اند، اتاق دادگاه یادداشت میکند که نزدیک به تمام این اطلاعات مبنی بر گزارش ها و مدارک داخلی دفتر یوناما میباشد. در رابطه به جرایمی که به طور ادعا شده توسط نیرو های ملی امنیتی افغان انجام یافته اند، منابع اطلاعات شامل گزارش های دفتر یوناما و کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان میباشد. در رابطه به جرایمی که به طور ادعا شده توسط نیرو های مسلح ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات انجام یافته اند، منابع آن شامل گزارش های گسترده است که توسط کمیته خاص مجلس سنای ایالات متحده برای امور استخباراتی و کمیته خدمات مسلح مجلس سنای ایالات متحده ترتیب گردیده اند.

۴۸. با در نظر داشت کیفیت ذاتی و اعتبار اطلاعات، اتاق دادگاه - در این مرحله - قناعت دارد که مبنای معقول برای این باور وجود دارد که رویداد های که در درخواست به آن اشاره شده است اتفاق افتاده اند.

۲,۱ صلاحیت قضایی مربوط به مکان

۴۹. سارنوال برای تحقیق جرایم ادعا شده که در قلمرو افغانستان ارتکاب یافته اند و 'همچنان سایر جرایم ادعا شده که با درگیری مسلحانه در افغانستان رابطه داشته و پیوند کافی به وضعیت افغانستان دارند و در قلمرو سایر کشور های عضو اساسنامه ارتکاب یافته اند'، طلب منظوری میکند. مطابق ماده ۱۲(۲) اساسنامه، در قضایای که توسط یک کشور عضو راجع گردیده باشد و یا هم در تحقیقات اختیاری، ممکن است در صورتی که رفتار مورد نظر در قلمرو کشوری اتفاق افتاده باشد که عضو اساسنامه باشد و یا در غیر آن صلاحیت قضایی دادگاه را پذیرفته باشد (یعنی اصل قلمرو)،

و یا در عوض، هرگاه متخلف شهروند یکی از آن کشور ها باشد (یعنی اصل تابعیت)، دادگاه می تواند از صلاحیت قضایی خود استفاده کند.

۵۰. در این قضیه میکانیزم اول در کار است. رفتارهای که به طور ادعا شده تماماً و یا قسماً در قلمرو افغانستان و یا سایر کشور های عضو رخ داده اند، بدون در نظر داشت تابعیت متخلف، تحت صلاحیت قضایی دادگاه قرار دارند. هرگاه رفتار مربوط در قلمرو یک کشور عضو تکمیل گردد و یا در قلمرو یک کشور عضو آغاز گردیده در قلمرو یک کشور غیر عضو ادامه پیدا کند و یا برعکس این، دادگاه دارای صلاحیت قضایی میباشد.

۵۱. سارنوال اظهار می دارد که، در بعضی از حالات دادگاه می تواند از صلاحیت قضایی اش در مورد جرایمی کار بگیرد که علیه افراد عاجز از جنگ ارتکاب یافته اند که در افغانستان بازداشت گردیده و شکنجه شده اند و یا در غیر آن در خارج از آن کشور با آنها بد رفتاری صورت گرفته است، و یا در خارج از افغانستان بازداشت شده اند. به طور خاص، این درخواست اشاره ویژه به یک 'برنامه' بازداشت میکند که به طور ادعا شده توسط سازمان مرکزی استخبارات تطبیق میگردد' که 'از نوع جهانی بوده و در آن افرادی شامل بودند که ربط مستقیم با درگیری در افغانستان نداشتند'، مانند افرادی که مشکوک به رابطه داشتن با و یا اطلاع داشتن در مورد 'گروه اصلی' و یا 'گروه مرکزی' القاعده بودند، که در آن زمان مظنون انجام حملات تروریستی ۱۱ سپتمبر ۲۰۰۱ بود، و یا [مشکوک] به ارتباط داشتن با طالبان بودند. سارنوال اظهار میدارد که بازداشت افراد 'در چوکات ویا در پیوند با درگیری مداوم در افغانستان و بد رفتاری ادعا شده بعدی با آنان در قلمرو یک کشور عضو باهم یکجا رابطه مورد نیاز را فراهم می سازد' (با اضافه تاکید)؛ به عبارت دیگر، برای سارنوال کفایت میکند تا بازداشت در چوکات درگیری مسلحانه، ویا هم در پیوند با آن اتفاق افتاده باشد تا همچون رفتار تحت صلاحیت قضایی دادگاه قرار بگیرد.

۵۲. اتاق دادگاه مناسب می بیند تا تصریح کند که تعبیر سارنوال برخلاف عبارت و منطق مواد قانون است. دو شرط مربوط، 'درچوکات' و 'درپیوند با' واضحاً جایگزین نه بلکه جمعی هستند، چنانچه با استفاده از حرف 'و' برای پیوند دادن آنها آشکار گردیده است.

۵۳. بنابر این، اتاق دادگاه یادداشت میکند که پیوند مربوطه در میان درگیری و رفتارهای جنایی ادعا شده که شرط قانون است تنها زمانی تثبیت میگردد که متضررین در داخل سرحدات افغانستان بازداشت شوند. عبارت و روحیه عادی ماده ۳ کنوانسیون ژنو هر دو در محدود ساختن محدوده قلمرو به داخل سرحدات کشوری که در آن درگیری جریان دارد، همصدا می باشند: 'در صورت درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی که در قلمرو یکی از اعضای عالی داخل پیمان در حال وقوع باشد، هر طرف دخیل در درگیری، حداقل، مکلف به تطبیق موارد ذیل خواهد بود: [...]'. همچنان

جا دارد تا یادآوری گردد که اتاق استیناف شرط پیوند مورد نظر را به درستی و با هشدار سخت علیه 'هر نوع توسعه بُرد قانون جرایم جنگی' تفسیر نموده است²¹.

۵۴. علاوه بر این، اگر قرار باشد رفتارهای تحمیل 'درد یا رنج شدید بدنی و روانی' به طور کامل در قلمرو کشور غیر عضو واقع گردد، اینکه فرد مربوطه در افغانستان و در چوکات درگیری مسلحانه جاری از نوع غیر بین المللی بازداشت گردیده است - و بنابر این مستحق حمایت یکسان قانون بین المللی بشری و قانون بین المللی جنایی است - نخواهد توانست یک ربط کافی را به هدف تثبیت صلاحیت قضایی مربوط به قلمرو ایجاد کند. به عبارت دیگر، برای اینکه دادگاه در رابطه به جرم شکنجه دارای صلاحیت قضایی باشد، لازم است تا اقدام ادعا شده تحمیل درد شدید بدنی و یا روانی - نه فقط اقدامات قبلی آن (به طور مثال، بازداشت شدن و یا ربوده شدن)، حداقل قسمی در قلمرو کشور عضو صورت بگیرد؛ به شرط آن که متضررین در افغانستان بازداشت شده باشند.

۵۵. بنابراین، به اساس اطلاعات موجود در این مرحله، اتاق دادگاه می یابد که توسعه دادن محدوده قانون بین المللی بشری به فراتر از افغانستان، در جای که در زمان اقدامات مربوطه یک درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی در حال وقوع بود، طوری که توسط سارنوال از آن حمایت می گردد، در متن های مربوطه دارای حمایت کافی نیست. دادگاه معتقد است که جرایم جنگی که متضررین آن در خارج از افغانستان بازداشت گردیده اند به سبب فقدان پیوند با یک درگیری مسلحانه داخلی که برای تطبیق قانون بین المللی بشری و همچنان صلاحیت قضایی دادگاه به آن نیاز است، در خارج از صلاحیت قضایی دادگاه قرار دارند.

۵۶. این تصامیم دارای تاثیر مستقیم و مشخص بالای رویداد های اند که دفتر سارنوال آنها را در ضمیمه ۲ ج به سازمان مرکزی استخبارات منسوب میکند: این موارد خارج از صلاحیت قضایی دادگاه قرار دارند، چون در مورد آنها گفته شده است که علیه افرادی صورت گرفته است که در خارج از افغانستان بازداشت شده اند.

۵۷. اتاق دادگاه یادداشت میکند که، در این مرحله از اقدامات، که قبل از تحقیقات جریان دارد، انتظار این می رود که اطلاعات خاص در دسترس سارنوال نیست تا امکان نسبت دادن مستقیم رفتار ها را به هدف تثبیت مسئولیت جنایی فردی مساعد سازد. از این لحاظ، در این مرحله نیاز نیست تا نیرو و یا گروه خاصی شناسایی گردد که افرادی که به طور ادعا شده در هر یک از اقدامات جنایی دست داشته اند متعلق به آن بوده باشند.

²¹ اتاق استیناف، *The Prosecutor v. Bosco Ntaganda*، فیصله در مورد استیناف آقای نتاگاندا علیه 'فیصله دوم در مورد به چالش کشانیدن صلاحیت قضایی دادگاه از سوی وکیل مدافع در رابطه به موارد ۶ و ۹'، [به زبان انگلیسی] ICC-01/04-02/06-1962، ۱۵ جون ۲۰۱۷، پاراگراف ۶۸.

۵۸. چون اکثریت اقدامات ادعا شده در داخل قلمرو کشور عضو، افغانستان، رُخ داده اند، در این مرحله رسیده گی بیشتر به موضوع مسئولیت فردی در قبال جرایم، به هدف تثبیت این غیر ضروری میباشد که آیا مبنای معقول برا این باور وجود دارد یا خیر که مرتکبین ادعا شده، طوری که توسط سارنوال شناسایی گردیده اند، اتباع کشور عضو اند.

۵۹. علاوه براین، در رابطه به توافق مورخ ۳۰ سپتمبر ۲۰۱۴ میان ایالات متحده و افغانستان مطابق ماده ۹۸، که نیاز به رضایت کشور ارسال کننده برای واگذاری شهروندان آن کشور به دادگاه دارد، اتاق دادگاه با سارنوال موافق میباشد که توافق های که مطابق ماده ۹۸(۲) اساسنامه به آن ورود صورت میگیرد، دادگاه را از صلاحیت قضایی اش در مورد افراد تحت پوش چنین توافق ها محروم نمی سازد. کاملاً برعکس، ماده ۹۸(۲) دقیقاً در مواردی وارد عمل می شود که صلاحیت قضایی دادگاه در آن از قبل تحت ماده های ۱۱ و ۱۲ ثابت بوده و استثنای را در مورد تعهد کشور عضو برای بازداشت و واگذاری افراد فراهم می سازد.

۲,۲. صلاحیت قضایی مربوط به موضوع

۶۰. در روشنی ماهیت و محتوای اطلاعاتی که توسط سارنوال فراهم گردیده است، اتاق دادگاه رضایت دارد که مبنای معقول برای این باور وجود دارد که رویداد های مندرج درخواست اتفاق افتاده اند و ممکن متشکل از جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه باشند.

۶۱. به طور خاص، چنانچه توسط سارنوال اظهار گردید، چنین رویداد ها ممکن منحنیت جرایم ضد بشریت واجد شرایط باشند- یعنی قتل، حبس و یا سایر محرومیت های آزادی فیزیکی و آزار و اذیت به دلایل سیاسی و جنسیتی؛ و یا هم منحنیت جرایم جنگی [واجد شرایط] باشند - یعنی قتل، شکنجه، کشتن و مجروح ساختن یک محارب دشمن بطور خائانه، استخدام و یا نام نویسی اطفال زیر سن ۱۵ به عسکری و استفاده از آنها برای اشتراک فعال در درگیری ها، حملات عمدی علیه افراد ملکی، پرسونل کمک های بشری و اهداف محفوظ.

۶۲. در رابطه به اعمالی که به طور ادعا شده منحنیت جرایم ضد بشریت واجد شرایط اند، اتاق دادگاه از اصل موضوعی یادآوری میکند که در ماده ۷ تنظیم گردیده و شرط آن میباشد، که متشکل از یک 'حمله وسیع و یا منظم علیه هر جمعیت غیر نظامی'، بوده که حمله به عنوان 'نحو رفتاری که شامل ارتکاب اعمال متعدد ... علیه هر جمعیت غیر نظامی، مطابق با و یا برای پیشبرد یک سیاست دولتی و یا سازمانی برای ارتکاب چنین حمله باشد' تعریف گردیده است.

۶۳. در رابطه به اعمالی که به طور ادعا شده منحنیت جرایم جنگی واجد شرایط اند، دادگاه یادآوری میکند که نیاز به اتمام حتمی شرایط ذیل است: الف) لازمی است تا در زمان رفتار های مربوطه، یک درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی بوقوع پیوسته باشد؛ ب) لازمی است تا متضرر یک فرد عاجز از جنگ و یا یک فردی باشد که در درگیری

سهم نداشته است؛ ج) لازمی است تا رفتار در چوکات درگیری غیر بین المللی انجام شده و با آن مرتبط باشد (با اضافه تاکید).

۶۴. اتاق دادگاه رضایت دارد که به اساس اطلاعات موجود، مبنای معقول برای این باور وجود دارد که طالبان و سایر گروه های مسلح ضد دولت یک طرح عمدی حمله را علیه افراد ملکی که باور داشتند برضد اقتدار و مرام آنها بودند، و یا فکر میکردند از حکومت افغان و یا نهاد های خارجی حمایت می کنند، دنبال میکردند. متضررین ادعا شده نماینده گی از قشر های گوناگون اجتماعی و حرفه ای میکردند و شامل مامورین ملکی، کارمندان مقامات قضایی، و لیان، اعضای پارلمان و شورا های ولسوالی و ولایتی، رهبران دینی، قومی و سایر رهبران محلی، معلمین، فراهم کننده گان مراقبت های صحی، روزنامه نگاران، کارمندان ملل متحد، ادارات غیر دولتی و موسسات بشردوستانه، دهاقین و کارگران بوده اند. منبع عمده اطلاعات در این زمینه یوناما است که گزارش های تفصیلی شان توسط اتاق دادگاه معتبر، موثق و قابل اعتماد پنداشته میشوند.

۶۵. اتاق دادگاه همچنان رضایت دارد که مبنای معقول برای این باور وجود دارد که شرایط تحت فقره های (ج) و (ه) ماده ۸(۲)، یعنی اتفاق افتادن یک درگیری از نوع غیر بین المللی در زمان اقدامات جنایی ادعا شده، برآورده شده است. اتاق دادگاه همچنان یادداشت میکند که جنگ جاری - به عنوان یک موضوع شامل اخبار عام، متشکل از درگیری های طولانی مدت بین مقامات دولتی و گروه های سازمان یافته و همچنان برخوردارها بین چنین گروه ها میباشد که تا حدی نیز بیشتر از مزاحمت ها و تنش های داخلی مانند شورش و یا اعمال خشونت امیز جداگانه و پراکنده بوده اند؛ و به این ترتیب مطابق مواد قانون مربوط، به عنوان یک درگیری مسلحانه غیر بین المللی واجد شرایط میباشد. اتاق دادگاه می یابد که مبنای معقول برای این باور وجود دارد که گروه های گوناگون مسلح ضد دولت که توسط سارنوال ذکر گردیده اند، بدون در نظر داشت لقب شان، با توجه به ویژگی های متعدد عینی به شمول ساختار داخلی، نیروی جنگی، دسترسی به تسلیحات و منابع مالی و همچنان توانایی برنامه ریزی و انجام عملیات های نظامی، و وسعت، جدیت و شدت اقدامات خشونت آمیز شان، مطابق ماده ۸(۲) (ج)، (ه) و (و) من حیث گروه های مسلح منظم واجد شرایط می باشند. اتاق دادگاه یادداشت میکند که اصطلاح 'به طور خاص' در ماده ۸(۱) دلالت به این میکند که موجودیت یک طرح، سیاست و یا ارتکاب گسترده، شرطی برای صلاحیت قضایی دادگاه نیست، برخلاف آنچه ماده ۷ در رابطه به جرایم ضد بشریت حکم میکند. [اتاق دادگاه] همچنان اشاره میکند که چنین یک طرح، سیاست و یا ارتکاب گسترده برای تثبیت شدت کافی مطابق ماده ۱۷(۱)(د) غیر ضروری میباشد.

۶۶. با توجه به فوق، اتاق دادگاه رضایت دارد که مبنای معقول برای این باور وجود دارد که اصل موضوعی برای جرایم ضد بشریت و جرایم جنگی در رابطه به رویداد های ادعا شده برآورده شده است، به طور خاص با توجه به مقیاس و میزان آنها. کافی است در این مرحله ابراز گردد که به قول یوناما، تلفات ملکی در مدت زمان ۲۰۰۹ تا ۲۰۱۶، طوری که در سرتاسر قلمرو افغانستان مشاهده گردیده است، بیشتر از ۵۰۰۰۰ بوده که متشکل از ۱۷۷۰۰ کشته و بیشتر از ۳۳۰۰۰ مجروحین میباشد.

۳. 'سایر اعمال'

۶۷. در رابطه به 'سایر اعمال' که ممکن توسط اعضای نیروی های مسلح بین المللی مستقر در افغانستان ارتکاب یافته باشند، به نظر میرسد سارنوال اشاره میکند که منظوری که مطابق ماده ۱۵ صادر گردد به تمام رویداد های داخل یک 'وضعیت' مورد نظر گسترش خواهد یافت و به این ترتیب آنرا به طور کامل تحت پوشش قرار خواهد داد.

۶۸. اتاق دادگاه یادآوری میکند که ماده ۱۵ اساسنامه حکمی است به هدف محدود نمودن اختیار سارنوال و اطمینان نظارت قضایی از آن و اینکه صدور منظوری قضایی مطابق این حکم متشکل از یک محافظت بی طرف و مستقل در برابر خطرانی است که با فراهم نمودن اختیار نامحدود به سارنوال پیوسته میباشد. به نظر اتاق دادگاه، دنبال نمودن رویکرد سارنوال - و پرداختن به بررسی اعمالی که در مورد آن سارنوال تا هنوز مطابق ماده ۱۵ تصمیم اتخاذ نکرده است، و حتی در مورد 'سایر جرایمی که ممکن بعد از آغاز تحقیقات رُخ دهند' - ظاهراً خلاف منطق اصلی این حکم بوده و از این رو اساساً مغایر با هدف آن است. به این اساس، تمام اقداماتی که برای تحقیق آن به طور مشخص تقاضای منظوری صورت نگرفته است خارج از محدوده بررسی قضایی اتاق دادگاه قرار دارند، که محدود به رویداد های است، و لازم است تا همچو باقی بماند، که برای آن به صراحت در درخواست تقاضای منظوری قضایی صورت گرفته است. به عبارت دیگر، محدوده بررسی منظور شده نمیتواند توسط دفتر سانوال به ابتکار خود آن گسترش پیدا کند.

۶۹. طوری که در فوق توضیح شد، اتاق دادگاه وظیفه دارد تا در روشنی ارزیابی اش در مورد موجودیت مبنای معقول برای این باور که شرایط لازم محدوده های صلاحیت قضایی برآورده شده اند، به الفاظ آشکار تصمیم اتخاذ نماید که آیا تحقیق رویداد های خاصی که برای آنان تقاضای منظوری صورت گرفته است، و آنانی که ربط نزدیک با آنها دارند، مجاز قرار داده شود یا خیر. بنابراین، دایره بررسی نمیتواند رویداد ها و یا دسته از متخلفین را در بر بگیرد که در مورد آنان به طور مشخص تقاضای منظوری صورت نگرفته است. به طور کاملاً منطقی، همین [شرایط] در رابطه به سایر جرایم ادعا شده نیز قابل تطبیق است که ممکن بعد از تاریخ درخواست اتفاق افتاده باشند.

ششم. تصامیم اتاق دادگاه در مورد مسائل قابلیت پذیرش

۱. مقدمه

۷۰. مطابق ماده ۵۳ (۱)(ب) لازم است تا اتاق دادگاه همچنان تائید نماید که آیا قضیه مطابق ماده ۱۷ اساسنامه قابل پذیرش خواهد بود یا خیر. ارزیابی قابلیت پذیرش در چوکات ماده ۱۵ اساسنامه از نوع احتمالی است، چون قبل از آغاز تحقیق صورت میگیرد و لازم است تا در برابر موارد احتمالی انجام گردد که ممکن ناشی از تحقیقاتی به میان بیایند که سارنوال تقاضای منظوری آنرا دارد. موارد احتمالی با توجه به رویداد ها و یا دسته از رویداد های شناسایی میگردند که تائید کننده درخواست بوده و ممکن به عنوان جرایم داخل صلاحیت قضایی دادگاه واجد شرایط باشند؛ و [ارتکاب] توسط دسته های از افرادی که احتمال دارد مورد تمرکز تحقیقات قرار بگیرند.

۷۱. در این مرحله مقدماتی، آزمایش قابلیت پذیرش نیاز به ارزیابی دوگانه دارد: اول، اینکه آیا کشور ها در این قضیه اجرات داخلی انجام می دهند و یا انجام داده اند یا خیر (اصل متممیت)؛ دوم، هرگاه نتیجه منفی باشد، اینکه آیا حد شدت برآورد شده است یا خیر (شدت). به هدف این ارزیابی، لازم است تا اتاق دادگاه در میان موارد احتمالی که ممکن در وضعیت به وجود بیایند و مواردی که به طور ادعا شده توسط مقامات ملی مورد تحقیق و یا تعقیب عدلی قرار داشته و یا قرار دارند، مقایسه انجام دهد. این ارزیابی از نوع پیش بینی کننده بوده و لازم است تا توسط فهرست های حاکی از جدی ترین رویداد ها و توسط فهرست های مقدماتی افراد و یا گروه های هدایت شود که توسط سارنوال فراهم گردیده است. انجام این کار بدون پیش داوری در رابطه به تصامیمی است که در مرحله بعدی، زمانی که قضایا در واقع در حضور اتاق دادگاه قرار می گیرند و در روشنی تمام اطلاعات لازم که ممکن به دسترس قرار بگیرد، اتخاذ خواهند گردید.

۲. اصل متممیت

۷۲. ماده ۱۷(الف) و (ب) حکم میکند که دادگاه زمانی در یک قضیه حکم به عدم قابلیت پذیرش خواهد کرد که توسط یک دولت دارای صلاحیت قضایی تحت تحقیق و یا تعقیب عدلی قرار داشته باشد، مگر اینکه [دولت] بی تمایل و یا عاجز از انجام واقعی تحقیق و تعقیب عدلی باشد؛ و یا هرگاه قضیه توسط دولت دارای صلاحیت قضایی مورد تحقیق قرار گرفته باشد و دولت تصمیم اتخاذ نموده باشد تا شخص مربوطه را مورد تعقیب عدلی قرار ندهد، مگر اینکه این تصمیم ناشی از عدم تمایل و یا نا توانی دولت برای تعقیب عدلی واقعی باشد. اتاق استیناف تصریح نموده است که، به هدف ارزیابی قابلیت پذیرش در موارد خاص، لازم است تا روشن گردد که آیا تحقیقات و یا تعقیب عدلی در حال جریان اند یا خیر، و آیا اینکه بعد از انجام تحقیق، دولت دارای صلاحیت قضایی تصمیم اتخاذ نموده تا شخص مربوطه را تحت تعقیب عدلی قرار ندهد یا خیر. تنها زمانی که پاسخ این سوالات مثبت باشد نیاز به رسیده گی به موضوع عدم تمایل و ناتوانی خواهد بود²². همچنان تصریح گردیده است که لازم است تا تحقیقات ملی قابل حس، روشن و قابل پیشرفت بوده و همان افراد و اساساً همان رفتارهای را تحت پوشش قرار بدهد که در این روند در حضور دادگاه قرار دارند²⁴²³

²² اتاق استیناف، *Prosecutor v Germain Katanga and Mathieu Ngudjolo Chui*، فیصله در مورد استیناف آقای جیرماین کاتانگا علیه فیصله شفاهی مورخ ۱۲ جون ۲۰۰۹ اتاق دوم محاکمه در رابطه به قابلیت پذیرش قضیه [به زبان انگلیسی]، ۲۵ سپتمبر ۲۰۰۹، ICC-01/04-01/07-1497، پاراگراف ۷۸.

²³ اتاق استیناف، *Prosecutor v Francis Mathaura et al*، فیصله در مورد استیناف جمهوری کینیا علیه فیصله مورخ ۳۰ می ۲۰۱۱ اتاق دوم قبل از محاکمه تحت عنوان 'فیصله در مورد درخواست توسط دولت جمهوری کینیا علیه قابلیت پذیرش قضیه مطابق ماده ۱۹(۲)(ب) اساسنامه' [به زبان انگلیسی] (فیصله استیناف ماتورا)، ۳۰ اگست ۲۰۱۱، ICC-01/09-02/11-274 (OA)، پاراگراف ۳۹؛ اتاق استیناف، فیصله در مورد استیناف جمهوری کینیا علیه فیصله مورخ ۳۰ می ۲۰۱۱ اتاق دوم قبل از محاکمه تحت عنوان 'فیصله در مورد درخواست دولت جمهوری کینیا علیه قابلیت پذیرش قضیه مطابق ماده ۱۹(۲)(ب) اساسنامه' [به زبان انگلیسی] (فیصله استیناف روتو)، ICC-01/09-01/11-307، پاراگراف ۴۰.

²⁴ اتاق اول قبل از محاکمه، *Prosecutor v Simone Gbagbo*، فیصله در مورد به چالش کشاندن فیصله در رابطه به قابلیت پذیرش قضیه به ضد سایمون گباگو توسط ساحل عاج [به زبان انگلیسی]، ۱۱ دسمبر ۲۰۱۴، ICC-02/11-01/12-47-Red، پاراگراف ۶۵؛ اتاق استیناف، *Prosecuto v Simone Gbagbo*، فیصله در مورد استیناف ساحل عاج علیه فیصله مورخ ۱۱ دسمبر ۲۰۱۴ اتاق اول قبل از محاکمه تحت عنوان فیصله در مورد به چالش کشاندن قابلیت پذیرش قضیه به ضد سایمون گباگو توسط ساحل عاج [به زبان انگلیسی]، ۲۷ می ۲۰۱۵، ICC-02/11-01/12-75-Red، پاراگراف ۱۲۲.

۷۳. اتاق دادگاه یادآوری میکند که ارزیابی اصل متممیت در چارچوب اقدامات تحت ماده ۱۵ از نوع مشروط و مقدماتی بوده لازم است تا به اساس اطلاعات موجود در زمان درخواست انجام یابد. طوری که توسط اتاق استیناف تصریح گردیده است، قابلیت پذیرش یک روند 'متحرک' است²⁵ و سارنوال در مرحله بعد از طریق تحت نظر نگهداشتن پیشرفت ها توسط مقامات ملی مجبور به مرور این موضوع خواهد بود²⁶. با توجه به مرکزیت اصل متممیت در طرح و منطق گلی دادگاه، دوام تصدیق پیشرفت روند های ملی در جریان تحقیق در واقع یکی از مهم ترین وظایف سارنوال میباشد.

۷۴. با اشاره به اقدامات ملی در افغانستان بر ضد طالبان و سایر گروه های مسلح، سارنوال اظهار میدارد که اطلاعات موجود نشان میدهد که هیچ تحقیق و یا تعقیب عدلی در افغانستان علیه کسانی انجام نه گردیده و نه در حال انجام است که بیشترین مسئولیت را در قبال جرایم تحت صلاحیت قضایی دادگاه دارند، که به طور ادعا شده، توسط اعضای این گروه ها ارتکاب یافته اند؛ [سارنوال] همچنان تصریح میکند که اعضای گروه های مسلح ضد دولت که در چوکات درگیری مسلحانه از نوع غیر بین المللی اسیر و بازداشت گردیده اند به طور عمده متهم به جرایم علیه دولت مطابق قانون جزای سال ۱۹۷۶، قانون جزای جرایم علیه امنیت داخلی و خارجی جمهوری دموکراتیک افغانستان ۱۹۸۷، و قانون مبارزه با جرایم تروریستی سال ۲۰۰۸، گردیده اند. به این ترتیب، سارنوال نتیجه گیری میکند که قضایای احتمالی به ضد اعضای طالبان و سایر گروه های مسلح ضد دولت که احتمال دارد ناشی از تحقیقات به میان بیایند در حال حاضر قابل پذیرش خواهند بود. سارنوال همچنان ابراز میدارد که پارلمان افغان در سال ۲۰۰۷ قانون عفو عمومی را تصویب کرد، که در سال ۲۰۰۹ نافذ شد، و بدون محدودیت زمانی و یا هر نوع استثنایی به تمام اطراف متخاصم، به شمول آنانی که مخالف دولت اند، در رابطه به جرایم بین المللی معافیت قانونی فراهم میسازد.

۷۵. با توجه به فوق، اتاق دادگاه رضایت دارد که، به اساس اطلاعات موجود در این مرحله، قضایای احتمالی که ناشی از تحقیقات منظور شده به میان بیایند مطابق ماده ۱۷ قابل پذیرش خواهند بود.

۷۶. در رابطه به جرایم ادعا شده که توسط نیرو های افغان ارتکاب یافته اند، سارنوال اظهار میدارد که در مرحله درخواست، هیچ تحقیق ملی به ضد کسانی که ظاهراً مسئول ترین افراد اند صورت نگرفته بود و نه در حال انجام بود؛ به نظر می رسد مقامات افغان تعداد محدودی از اقدامات مربوط به شکنجه و رفتار ظالمانه با بازداشت شده گان جنگی را آغاز نموده اند که فقط مامورین سطح پایین و متوسط را هدف قرار میدهند، نه کسانی را که ممکن بیشترین مسئولیت را به دوش داشته باشند.

²⁵ اتاق استیناف، *Prosecutor v Germain Katanga and Mathew Ngudjolo Chui*، فیصله در مورد استیناف آقای جیر ماین کاتانگا به ضد فیصله شفاهی مورخ ۱۲ جون ۲۰۰۹ اتاق دوم محاکمه در رابطه به قابلیت پذیرش قضیه [به زبان انگلیسی] (فیصله قابلیت پذیرش در مورد کاتانگا)، ۲۵ سپتمبر ۲۰۰۹، (OA8) ICC-01/04-01/07-1497، پاراگراف ۵۶.
²⁶ در این مورد به فیصله تحت ماده ۱۵ در مورد بوروندی [به زبان انگلیسی] مراجعه کنید، ICC-01/17-Red، پاراگراف ۱۷۹.

۷۷. اتاق دادگاه یادداشت میکند که مبنای اظهارات سارنوال به طور عمده گزارش های یوناما از سال های ۲۰۱۵ و ۲۰۱۷ و همچنان کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان از سال ۲۰۱۲ است. اتاق دادگاه معتقد است که اطلاعات موجود به وضاحت نشان میدهد که اقداماتی که تا حال در افغانستان روی دست گرفته شده اند دایره محدود داشته و کسانی را هدف قرار نمیدهند که مسئولیت عمده را در مورد رویداد های به عهده دارند که در ضمیمه های درخواست انعکاس یافته اند. قضایای احتمالی که ناشی از این رویداد ها به میان می آیند به این ترتیب قابل پذیرش پنداشته میشوند.

۷۸. در رابطه به جرایمی که به طور ادعا شده توسط نیرو های ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات ارتکاب یافته اند، سارنوال ابراز میدارد که اطلاعات موجود نشان میدهد که هیچ تحقیقی علیه افرادی صورت نگرفته است که بیشترین مسئولیت را در مورد رویداد های به عهده دارند که در ضمیمه های ۲ ج و ۳ ج درخواست آمده اند. به طور خاص، سارنوال اظهار میدارد که، حال اینکه به نظر میرسد اکثر اطلاعات به شکل 'خوشه های ارقام' ارائه شده است، در جا های که به نحوی اطلاعات روشن موجود است، به نظر میرسد تحقیقات و تعقیب عدلی منحصراً متمرکز به مرتکبین مستقیم و آمرین آنها بوده اند. سارنوال همچنان به تعدادی از گزارش های نظارت داخلی اشاره میکند که نشان میدهند گزارش دهی و تحقیق بدرفتاری با بازداشت شده گان نارسا و ناکافی بوده است.

۷۹. در رابطه به اطلاعات در مورد تلاش های تحقیق در سطح داخلی در ایالات متحده که توسط سارنوال فراهم گردیده است، اتاق دادگاه یادداشت میکند که این اطلاعات نشان دهنده تحقیقات جنایی و یا تعقیب عدلی در رابطه به رویداد های نیست که توسط سارنوال به آن اشاره گردیده و به آنان اتکا صورت گرفته است، همچنان لازم است در نظر داشت که روند های طرح شده به هدف نتایج غیر قضایی و اقدامات اداری، به جای تعقیب عدلی جنایی مطابق ماده ۱۷ مانع به عدم پذیرش نمیکرد. اتاق دادگاه، به طور قطعی، می یابد که در این مرحله به نظر میرسد که قضایای احتمالی ناشی از رویداد های که توسط سارنوال تقدیم گردیده اند قابل پذیرش اند.

۳. شدت

۸۰. ماده ۱۷(۱)(د) حکم میکند که یک قضیه ممکن در صورتی غیر قابل پذیرش باشد که 'برای توجیه نمودن اقدام بیشتر توسط دادگاه دارای شدت کافی نباشد'. در اقدامات تحت ماده ۱۵، چنین یک ارزیابی دارای ماهیت مشروط است چون به طور انتزاعی زمانی انجام میگردد که تحقیقات هنوز آغاز نشده اند. سارنوال اظهارات تفصیلی ارائه میکند که نشان میدهد تمام جرایم ادعا شده در درخواست مرتبط به گروه های مختلف مرتکبین دارای حد کافی شدت میباشند.

۸۱. در مورد قضایای احتمالی که هدف آنان اعضای طالبان و سایر گرو های مسلح و ضد دولت بوده اند، سارنوال به دسته های جرایم، سطح مسئولیت مرتکبین احتمالی، میزان بلند تلفات متضررین مستقیم و غیر مستقیم، ارتکاب وسیع در مدت زمان طویل، شیوه ارتکاب این رفتار ها و تاثیر عمومی آنها اشاره میکند.

۸۲. در رابطه به قضایای احتمالی مربوط به جرایم ادعا شده که توسط نیرو های ملی امنیتی افغانستان ارتکاب یافته اند، سارنوال اظهار میدارد که شدت کافی که اقدام بیشتر دادگاه را توجیه میکند میتواند توسط سطح مسئولیت متخلفین احتمالی، میزان بلند متضررین، ماهیت جرم، چگونگی رفتار ها و تاثیر آنان بالای متضررین تثبیت گردد.

۸۳. در رابطه به قضایای احتمالی که به طور ادعا شده توسط نیروهای ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات ارتکاب یافته اند، سارنوال اظهار میدارد که شدت آن توسط سطح مسئولیت متخلفین احتمالی، تعداد و جدیت جرایم، مسئولیت های احتمالی در داخل ساختار فرماندهی و تاثیر آنان بالای متضررین تثبیت میگردد.

۸۴. با اشاره به جرایمی که به طور ادعا شده توسط طالبان و سایر گروه های مسلح ضد دولت ارتکاب یافته اند، اتاق دادگاه به طور مشخص توجه اش را به پیامد های سیستمیک ویرانگر و ناتمام خشونت های بی رحمانه جلب میکند که بالای افراد ملکی و سایر افراد مورد حمایت در افغانستان در مدت زمان طویل تحمیل گردیده اند؛ مانند نمایش آشکار خشونت مهیب به هدف ایجاد ترس و پیام اطاعت در بین مردم و همچنان هدف قرار دادن مکرر زنان، حتی [زنان] بسیار خورد سن، و افراد آسیب پذیر ملکی.

۸۵. در رابطه به جرایمی که به طور ادعا شده توسط نیرو های ملی امنیتی افغان، نیروهای ایالات متحده و سازمان مرکزی استخبارات ارتکاب یافته اند، اتاق دادگاه شدت جرم شکنجه را که به طور مطلق در قوانین بین المللی منع قرار داده شده است، و همچنان شرایطی را که این رفتار ها به طور ادعا شده در آن توسط مامورین دولتی در جریان وظایف شان ارتکاب یافته اند یادداشت میکند.

۸۶. اتاق دادگاه به طور قطعی می یابد که حد شدت تحت ماده ۱۷(۱)(د) در رابطه به تمام 'دسته های' جرایم که سارنوال تقاضای تحقیق آنرا دارد برآورده شده است.

هفتم. تصامیم اتاق دادگاه در مورد منافع عدالت

۸۷. با این تصمیم که شرایط صلاحیت قضایی و قابلیت پذیرش برآورده شده اند، لازم است تا اتاق دادگاه مطابق ماده ۵۳(۱)(ج) اساسنامه تصمیم اتخاذ نماید که آیا با توجه به شدت جرم و منافع متضررین، به هر حال دلایل قابل توجه برای این باور موجود است یا خیر که تحقیق منافع عدالت را تامین نخواهد کرد. سارنوال، مطابق رویکرد در قضایای قبلی، داخل بحث تفصیلی در مورد این موضوع نشده فقط اظهار میدارد که هیچ دلیلی را شناسایی نکرده است که تحقیق را مغایر منافع عدالت قرار بدهد. در رابطه به متضررین، از جمله ۶۹۹ درخواست، ۶۸۰ آن از امکان تحقیقات به هدف به عدالت کشانیدن مجرمین، جلوگیری از جرم و تثبیت حقایق استقبال نموده اند.

۸۸. چنانچه توسط سند پالیسی ۲۰۰۷ دفتر سارنوال در مورد منافع عدالت اشاره گردیده است، 'آزمایش منافع عدالت تنها در مواردی نیاز به رسیده گی دارد که در مورد صلاحیت قضایی و قابلیت پذیرش تصامیم مثبت اتخاذ گردیده باشد

27. ماده ۵۳ اساسنامه مطابقت تحقیق را با منافع عدالت حد قانونی برای تنظیم استفاده از اختیار سارنوال تعیین میکند؛ به این ترتیب، همچنان استنباط می‌گردد که [این مطابقت] برای اهداف تصامیم تحت ماده ۱۵ در محدوده نظارت وظیفوی دادگاه روی آن اختیار قرار دارد. به نظر اتاق دادگاه، ارزیابی این شرط ضروری بوده و لازم است تا با بیشترین دقت انجام گردد، به خصوص با توجه به عواقبی که یک ارزیابی ناتمام و نادرست ممکن برای بزرگترین اهداف اساسنامه و از این رو اعتبار کلی دادگاه، و همچنان پایداری تشکیلاتی و مالی آن در قبال داشته باشد.

۸۹. در غیاب یک تعریف و یا رهنمود دیگر در مواد قانون، لازم است تا معنای منافع عدالت به عنوان یک عامل احتمالی برای منع استفاده از اختیار سارنوال در اهداف کلیدی مندرج اساسنامه جستجو گردد: تعقیب عدلی مؤثر جدی ترین جرایم بین المللی، مبارزه علیه معافیت از مجازات و جلوگیری از جنایات عظیم. تمام این عناصر در این پیشنهاد موافق اند که، حد اقل، یک تحقیق تنها زمانی به نفع عدالت خواهد بود که به طور احتمالی برای منجر شدن به تحقیقات مؤثر و تعقیب عدلی بعدی قضایا در مدت زمان معقول، مناسب به نظر برسد.

۹۰. بنابراین اتاق دادگاه باید تجزیه و تحلیل کند که، با توجه به خصوصیات وضعیت در افغانستان، آیا احتمال دارد، و یا حتی امکان این موجود است، که منظوری یک تحقیق منجر به برآورده شدن این اهداف گردد. دشوار است یک تحقیق را زمانی به نفع عدالت پنداشت که شرایط مربوط طوری باشد که چنین یک تحقیق را غیر عملی و ناچار محکوم به سرنوشت ناکام کند. در امر ارزش دادن به انجام هر تحقیق و یا تعقیب عدلی، هرگاه و تا حدی که میتواند به طور واقعی برای این اهداف مهم پنداشته شود، اساسنامه به این اندیشه تاکید میکند که از دادگاه توقع نمی رود - و یا مجهز - برای رسیده گی به هر نوع حالاتی نیست که در آن جدی ترین جرایم بین المللی ارتکاب یافته باشند؛ بنابراین، تمرکز بالای حالاتی که انتظار تحقیقات کامیاب و پرمفهوم در آن جدی و دارای ماهیت واقعی باشد کلید پیروزی نهایی آن است.

۹۱. به نظر میرسد عوامل ذیل به طور ویژه مطرح اند: (۱) مدت زمان قابل توجه که بین جرایم ادعا شده و این درخواست سپری شده است؛ (۲) همکاری اندکی را که سارنوال در طول این مدت حتی به اهداف محدود بررسی مقدماتی بدست آورده است، که به جای شواهد مبنی بر اطلاعات بوده است؛ (۳) احتمال اینکه شواهد مربوط و مظنونین احتمالی مورد نظر ممکن هنوز موجود و در این مرحله قابل دسترس برای تلاش ها و فعالیت های تحقیقاتی سارنوال باشند.

۹۲. اتاق دادگاه یادداشت میکند که، حتی با توجه به معیار های بین المللی عدالت جنایی، بررسی مقدماتی در وضعیت افغانستان به طور ویژه طولانی بوده است. حدود یازده سال (که با افزایش بی ثباتی سیاسی، در افغانستان و جا های

²⁷ سند پالیسی دفتر سارنوال در رابطه به منافع عدالت.

(<https://www.icc-cpi.int/nr/rdonlyres/772c95c9-f54d-4321-bf09-73422bb23528/143640/iccotpinterestsofjustice.pdf>)
[به زبان انگلیسی]

دیگر یکجا بود) از آغاز بررسی مقدماتی الی درج درخواست سپری شده است. اتاق دادگاه کاملاً آگاه است که - برای اهداف زمان بندی، نوع فعالیت ها و منابع - بررسی مقدماتی یک کار، و تحقیق مناسب منظور شده است کاری دیگری است؛ اما، بعضی از شرایط در منشای دشواری ها که به بررسی مقدماتی آسیب رسانیده است، و [دشواری های] طول آن، یا بدون تغییر باقی مانده و یا هم بدتر شده اند؛ به این ترتیب، آنها همچنان احتمال تاثیر گذاشتن بالای هر تحقیق آینده را دارند که ممکن منظور گردد.

۹۳. اول، اکثریت رویداد های که در درخواست به آنها اشاره گردیده است به طور ادعا شده در بین سال های ۲۰۰۵ و ۲۰۱۵ اتفاق افتاده اند؛ اکثریت آنها مربوط به اوایل آن دهه میباشند. در طول این مدت، به اعتراف خود شان، سارنوال در موقعیتی قرار نداشت تا به شکل مؤثر به منظور حفظ شواهد، و یا حمایت از شاهدان عمل کند. احتمال موجودیت شواهد در مورد جرایمی که مربوط گذشته طویل است بعید میباشند. اتاق دادگاه یادداشت میکند که، در طول بررسی مقدماتی یازده ساله، هیچ درخواستی مطابق ماده ۵۷(۳)(ج) اساسنامه و قاعده ۴۷ قواعد به هدف حفظ شواهد درج نگردیده است.

۹۴. دوم، تغییرات بعدی در منظر سیاسی در افغانستان و کشورهای کلیدی (اعضا و غیر اعضای اساسنامه)، همراه با پیچیده گی و بی ثباتی اوضاع سیاسی که وضعیت افغانستان را احاطه کرده است، سنجش امکان تامین همکاری مؤثر مقامات مربوط را در آینده، چی در مورد تحقیق و یا واگذاری مظنونین به شدت دشوار می سازد؛ کافی است گفته شود که در اوضاع فعلی هیچ چیز دلیلی را برای این باور فراهم نمی سازد که چنین یک همکاری میتواند قابل دریافت پنداشته شود. در واقع، سارنوال دشواری ها را در امر تامین ولو حد اقل همکاری از سوی مقامات مربوط به عنوان یکی از دلایل برای توجیه مدت زمان غیر معمول بررسی مقدماتی میبذیرد. اتاق دادگاه اظهارات سارنوال را راجع به اینکه حتی فعالیت های بی طرف و کم اثر نیز غیر عملی ثابت شدند یادداشت کرده است. بنا بر این، معقول به نظر میرسد تا فرض کرد که این دشواری ها در چوکات تحقیقات پیچیده تر ثابت خواهند شد.

۹۵. علاوه بر این، اتاق دادگاه یادداشت میکند که، با توجه به ماهیت جرایم و حالاتی که آنها به طور ادعا شده در آن ارتکاب یافته اند، دنبال نمودن تحقیق به طور اجتناب ناپذیر نیاز به مقدار قابل توجه منابع خواهد داشت. در عدم موجودیت قابل پیش بینی منابع اضافی در بودجه دادگاه برای سال های آینده، منظوری تحقیق به این ترتیب منجر به وادار ساختن سارنوال به تخصیص مجدد منابع مالی و بشری اش خواهد شد؛ با توجه به مقدار محدود چنین منابع، این به ضرر سایر وضعیت ها خواهد بود (چی بررسی های مقدماتی، تحقیقات و یا قضایا) که به نظر میرسد دارای امکان بیشتر واقع بینانه برای منجر شدن به محاکمه و به این ترتیب تامین منافع عدالت هستند، که ممکن فرصت پیروزی آنها را به خطر مواجه سازد.

۹۶. در خلاصه، اتاق دادگاه به این باور است که، علیرغم برآورده شدن تمام شرایط مربوط در مورد صلاحیت قضایی و قابلیت پذیرش، چگونگی فعلی وضعیت در افغانستان طوری است که امکان تحقیق و تعقیب عدلی موفقانه را

به شدت محدود می سازد. بنابراین، بعید است تا دنبال نمودن تحقیق منجر به رسیدن به اهدافی شود که توسط متضررینی که خواهان تحقیقات هستند ذکر گردیده اند، و یا هم در این امر سهم مثبت داشته باشد. قابل یادآوری است که تنها متضررین قضایای خاصی که در حضور دادگاه قرار میگیرند خواهند توانست فرصت ایفای یک نقش ارزنده را منحیث شرکت کننده در روند قضایی مربوطه داشته باشند؛ در غیاب همچو قضایا، علیرغم منظوری تحقیق، این نقش ارزنده هرگز تحقق نخواهد یافت؛ توقعات متضررین به مرحله فراتر از مقدار اندکی از ارزوها نخواهد انجامید. این کار، دور از حرمت به خواست و ارزش های متضررین برای تطبیق عدالت، منجر به ایجاد ناامیدی و ممکن خصومت در مقابل دادگاه گردد و به این ترتیب تاثیر منفی بالای قابلیت آن در رابطه به رسیده گی موثق به اهدافی خواهد داشت که برای تحقق آن ایجاد گردیده است.

به این دلایل، اتاق دادگاه بدین وسیله

الف) فیصله میکند که تحقیق در وضعیت افغانستان در این مرحله منافع عدالت را تامین نخواهد کرد و، به این ترتیب، درخواست را رد میکند.

ب) حکم میکند تا بخش مشارکت متضررین و جبران خسارت دفتر ثبت این فیصله را به اطلاع متضررینی برساند که به اتاق دادگاه در رابطه به وضعیت در افغانستان اظهارات ارائه نموده اند.

قاضی میندوا نظر موافق اش را به زودی جداگانه صادر خواهند نمود.
به زبان های انگلیسی و فرانسوی ترتیب گردیده، نسخه انگلیسی معتبر میباشد.

/امضا/

قاضی انطوان کیسیا. مبیه مندوا

رئیس قضایی

/امضا/

قاضی روزاریو سلفاتوری ایتالا

/امضا/

قاضی توموکو اکانی

مورخ روز جمعه ۱۲ اپریل ۲۰۱۹

در لاهه، هالند